

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„TELEGRAFUL ROMÂN”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe pătariul al treilea al anului 1892, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratiune se trimite mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima lună 1892, să-și înnoiască abonamentul, pentru-că altfel espeditura va fi silită a sista espedarea toiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresa dela abonamentul ultim.

Sibiu, 1 Iunie, 1892.

Demonstrațiunile vandalice din Turda, Șimleu și Arad au provocat puternice protestări din partea tuturor omenilor de bine, cari sub nici o condițiune nu pot aproba actele de vandalism nici chiar prin pădurile din Africa, nestrăbătute de binefăcătoarele rađe ale civilizațiunii.

Cu deosebire s'au turburat sângele în frații nostri din România, și protestările lor contra seltăciilor comise de elementele turbulente din Arad, Șimleu și Turda au străbătut cu iulă fulgerului dela o parte a Europei până la cealaltă, și ele au aflat răsune la toate inimile nobile, la toate inimile simțitoare.

Singură presa ungurească a făcut și face deosebire în punctul acesta. Ea, care a preparat spiritele pentru seltăciile, de cari ori-cărui om onest i se roșese fața, ea, care a provocat la acele acte de vandalică violență, ea, care a aflat scuze pentru acele acte, ea, care în parte și acum ațită în un mod nepermis la ură și dușmănie, ea, presa ungurească s'a revoltat în fața protestelor din România, și cu semitică nerușinare caută după ministrul de externe al monarhiei, care se întrevină și să potolească focul dela granița imperiului.

Nu am fi revenit asupra acestei odioase cestiuni, decât un diariu din capitala țerei noastre nu avea amabilitatea se trimite la București un membru din

sinul redacțiunii, ca cunoscând situațiunea acolo la fața locului, să dea publicului magiar autentice informațiuni despre modul de a judeca lucrurile în România.

Avem înaintea ochilor raportul acestui publicist magiar, despre care redacțiunea ne spune, că el e totodată și membru al parlamentului nostru. În raport ni se face o icocă a situațiunii în România, și ni se prezintă și vorbirea raportorului cu ministrul de interne Catargiu și cu cel de externe Lahovary.

Pentru orietarea publicului nostru dăm raportul în întreg cuprinsul lui.

Eată l:

Impresiuni generale.

„România” oficiasă și cea neoficiasă sunt două lucruri deosebite, ba chiar contrare. România oficiasă pune totul în mișcare spre a susține față cu monarhia noastră decorul extern. Ministrul nostru de externe n'are cauză de a se plânge, lui i nimeresc și gândirile, și se silesc a fi corecți totdeauna și pretutindenea.

România neoficiasă arde de focul indignațiunii, pentru că maghiarii cei barbari afirmative asupresc în mod tiran pre scumpii membri ai familiei române, de cari după o broșură dată anul trecut de către actualul ministru de culte România și politicesce are trebuință, întocmai precum au trebuință și ei de ea.

Cele mai mari minciuni sunt lăpate ca fapte netrase la îndoală. Folosesc toate festivitățile spre a accentua unitatea întregului românism, și publicul salută cu larmă frenetică și cu aplauze furtunoase chiar și cele mai mici alusiuni făcute în această direcțiune. În România ați fie-care om este iridentist, numai cât acesta nu o poate mărturisi fie-cine, și acolo domnesce acum totmai curentul, care a domnit în Italia în ani 1840 și 1850. Acestui curent nime nu-i poate sta în cale. Junimea academică sub conducerea profesorilor îndopați cu ideile socialiste face propagandă sistematică acestui curent. „Liga națională” își ține de problema sa a susținut și a da nutreț curentului. Și este lucru evident, că în România ați mână abia va mai fi cu puțință să subsiste vre-un maghiar, pentru-că poporul tot mai mult face să-i fie simțită ura. Deși sute și sute de mii patrioți trăesc acum în România.

A prezenta acest curent ca trecătoriu, ca neînsemnat, ca erupțiune momentană a indignațiunii pentru afirmatele atrocități unguresci, acesta e suprema năsuință a cercurilor oficiose. De aceea cu mare îngrigire evită chiar și aparența și cu deosebire pădese telegraful, care n'are voie să espedeze telegramele referitoare la comunicările, cari privesc raporturile între români și unguri.

Colaboratorul nostru ne-a dat depeșe circumstanțiale despre situațiune, așa cum e ea acum, dar acele comunicațiuni ni sau trimis parte mutilate, parte nu ni sau trimis de loc, deși pentru ele s'au luat 30—40 de franci.

E de interes să se știe ce vorbesc omenii neinteresați despre peregrinagiul la Viena. Fișcul, care a lovit pe nedibacii peregrini, au avut de urmare nespuse rușinari în publicul din România. Dacă la noi nu izbucnia mânia în

cele puține casuri, atunci ar fi rămas pe un timp ore-care turbulenta manifestațiune a iridentiei. Dar acum ea s'a folosit de ocaziunea binevenită, o a exploatat spre a scote din noroiu pre consoții lor transcarpatini, o a exploatat însă totodată și spre a câștiga din nou teren în România, unde ați mână numai ministrii așiași la susținerea unui modus vivendi în afară ne vor mai fi pretini pentru ochii lumii.

E caracteristic în parte, ceea-ce scrisese mai zilele trecute un diariu opozițional, care a declarat verde, că mai bine vor face puțină alianță cu Rusia. Și acesta e inamic natural al României, contactul cu ea este otravă, însă luat la măsură mică — și arsenicul întărește.

Până aci impresiunile generale ale diariului „Magyar Hirlap” din Sâmbăta trecută.

Urmăză întrevorbiri cu ministrul Catargiu și Lahovary, care întrevorbiri le vom aduce în numărul viitoriu.

Românii despre cestiunea română.

Sub acest titlu diariu opozițional (apponyist) „Budapesti Hirlap” din 3 Iuliu publică unele declarațiuni, ce și le-a procurat prin un colaborator al seu dela metropoliții și episcopii români, apoi dela d-nii Georgiu Barițiu, Parteniu Cosma, Traian Doda, Petru Truța, Paul Rotariu, Ioan Ionaș, Dr. Nicolau Oncu, Dr. Cornel Diaconovich și Constantin Radulescu, relativ la cestiunea română.

În raportul seu dice respectivul publicist, că mulți din acei conducători, cu carii a vorbit el, i-au dis, că deocamdată nu vor să iasă pe față cu vederile lor în publicitate, pentru că vreau să evite o discuțiune publică nainte de conferența generală, în carea vor să-și încapă acțiunea, ér conferența precum ar fi aflat el dela membrii de ai comitetului central — se va ține în luna lui August a. e.

După informațiunile noastre, respectivul diarist, fiind și el român, fiul notariului Vas. Șarcadi din Crișciorul Bihării a conversat românesce cu persoanele, ale căror răspunsuri le publică unguresce, deci inexactități atât în arangiarea ideilor, cât și în traducerea expresiunilor celor întrebați pot se obvină în vederile publicate în numitul diar magiar, în esență însă trebuie să le considerăm de esacte, pentru-că nici unul din cei întrebați („interview-ați”) nu și-au rectificat răspunsurile, ce li-se atribue în numitul diar.

Dacă din ori-ce punct de vedere au vr'o însemnătate astfel de vederi acelea numai întregi se cuvine să fie apreciate, ér nu mutilate, cum tendențios le publică pamfletul lui „Beldiman Nr. 2” de aici din Sibiu — „Tribuna”.

Noi încă le considerăm destul de interesante, ba unele destul de caracteristice chiar, ca s

FOIȚA.

EMI.

— Novela originală —

Târzie toamnă e acum...

Vila din grădina D-nei Flora Florescu e pustie. Fagii în jurul ei s'au înroșit, ca morbosul, ce și înclină fruntea spre mormânt, însă căldura vieții și frigul morții luptându-se laolaltă produc pe fața morbosului o roșetă, ce în curând dispăre și cu ea și viața lui. Potecile sunt acoperite cu un covor țesut din frunze diferite; tufe de trandafiri la marginile potecilor sunt pleșuge și mugurii întârziati în desvoltarea lor își pleacă capul brumei crude. La fundul grădinei curge o vâlcică, ce-și încredințează secretele salcieilor și alunișului. Dincolo de vâlcică se ridică un deal cu pădure de brați, cari resping cu tărie atacul frigului și-și conservă coloră verde. Brădetul acesta este vâra paradisul, din care mii de mii de paseri cântă laudă și mărirea lui Dumnezeu, ér omenii stau încântați și ascultă.

La marginea acestui brădet se preumbla astăvără în totă draga de diuliță un tinăr brun, însoțit deapănarea de cănele seu de rassă nobilă Bujor. Tinărul se aședa la umbra unui brad maiestatic, își

deschidea cartea și cetia, sau privind ață la un loc slobodă frânele fantasiei și medita timp îndelungat, pre când cănele se întindea somnoroș în iarba la picioarele stăpânului, și-l admonia din când în când, trăgându-l de roc, că a sosit timpul de a se întorcel.

În una din zilele lui August, pe când era arșița în gradul cel mai înalt și păserele se ascundeau în crânguri adormind, vedem pe tinerul nostru sub un brad zăcând și redămându-și capul cu mână albă. Deodată începu cănele să latre și tinerul aruncă o privire către locul, care atrase atențiunea lui Bujor. Ce tablou distrăgător!

Două fete june fugeau pintre straturile de flori, peryl lor despletit sbura prin aer, fețele lor erau vișinii — fugeau pe întrecute, se apropiu pe distanță de 2 metri ș'apoi ér se depărtau. Jocul dură vre-o 5 minute, până ce o matronă din ferestra vilei — ce era decorul grădinei — strigă cu voce înaltă: „Emi, Iovanela, destul, moderați-ve!”

Era d-na Flora Florescu cu ficele ei Ioana și Emilia, sau cum le numia cu numele familiar Jovanela și Emi. Jovanela numera 18 ani, era iubită de mamă-sa, pentru că era chipul și asemănarea ei și avea o purtare mai aristocratică, pre când Emi, carea abia împlinise 16 ani nu-și putu câștiga amorul matern în grad așa mare înalt, de vreme ce era mai retrasă și melancolică. Aceste trei dame

aparțineau celei mai vechi familii aristocratice din orașul N.

Surorile pășau mână în mână către mama, carea le aștepta cu un zimbet fericit, căci ea, deși nu distribuia amor egal între ficele ei, totuși era superbă pe astfel de rose, impresurate de o mulțime de adoratori.

„Ha, ha! Emi nu m'a putut ajunge! Așa este mamă dragă, că acum trebuie — amăsurat promisiunii — să-mi descopere secretul, cel are ascuns în peptu?”

Mama aprobă cuvintele Jovanelei și se depărta dela vilă, lăsându-le singure.

Emi deveni palidă. Ea într'adevăr promisese Iovanelei descoperirea secretului, cauza melancoliei, dacă nu o va pute ajunge în fugă (pe dânsa), însă ea era sigură, că va învinge.

Dar când auzi în fugă lătratul lui Bujor, când — privind la brădet — zări pe tinerul nostru, deveni perplesă, perđend puterea fizică și psihică, remase înderăt de sora i sprintenă și fii învinsă.

Prin coincidentul acesta deveni Emi tare indispusă și cu voce rugătoare dîse către Jovanela, pe carea în momentul acela o vedea așa de barbară:

Vino mai aproape, ca să-ți spun două cuvinte, cari în etatea noastră sunt la ordinea zilei și cari deo amdată să-ți satisfacă curioșități tale!

(Va urma).

le publicăm, deci le dăm loc în textul și ordinea cum sunt publicate în „Budapesti Hirlap“.

Etă-le:

„Conversarea cu metropolitul din Sibiu.“

După-ce enareză colaboratorul diarului „B. H.“ că sosind cu trenul de după amădădi la Sibiu nu mai în ziua următoare intenționa să-și ceară intrare la metropolitul nostru, dar s'a dus la grădina archiepiscopescă, unde membrii societății de lectură română își au popicărie, și întimpinând acolo și pe Escel. Sa metropolitul i-a descoperit intențiunea sa, ér Esc. Sa l'a pofit la plimbare și l'a provocat ca imediat să-i spună ce voește? continuă astfel:

„În cestiunea națională română aș dori să ve cer opiniunea în numele diarului, pe care îl represint“.

„Eu sum om deschis și sincer — respunse Metropolitul, — spune-mi ce dorești să scii dela mine?“

„Aprăbați Esc. Văstră curentul de astădi al politice naționale române, carele s'a manifestat în pelerinagiul la Viena? Și preste tot are vre-o îndreptărire curentul anti-magiar, ce domnesce astădi în cercurile naționale române?“

„Eu nu fac nici un secret din aceea — duse Metropolitul — că o parte din punctele programului stabilit în repetite conferențe române, nu o încuviințez, ne mai vorbind și de călătoria la Viena“.

„La primul loc, punctul prim al programului național, relativ la uniunea Transilvaniei cu Ungaria, îl consider de un protest zădarnic. A fost o greșală, că la timpul seu, înainte de proclamarea uniunii, nu s'au îngrijit de aceea, ca cestiunea să se rezolveze într-o astfel de corporațiune constituțională, la care ar fi participat și deputații românilor din Transilvania în număr ecuitabil. Dar dacă odată lucrul s'a făcut, noi nu-l mai putem schimba, caută să-l respectăm. Uniunea Transilvaniei cu Ungaria este astădi faptă împlinită, asupra acestei cest uni, om cu simțeminte constituționale nu mai pôte discuta. Lucrul este resoltat, a mai vorbi de el este numai perdere de timp“.

„Al doilea: este un lucru nesocotit, că și cestiunea dualismului mai figurează printre postulatele programului național“.

„Dualismul este un regim creat cu concursul tuturor factorilor constituționali, un lucru, carele numai a eiăși factori îl mai pot schimba. Noi romanii nu putem valida pretențiuni de acăsta natură“.

„Este lucru indiferent, dacă în parlamentul Ungariei ar fi 10 sau 30 de deputați români, carii ar apăra și accentua adevăratele interese ale românilor, lucrul principal este, ca cei ce vor fi acolo să fie oameni apți de a-și împlini chemarea“. După părerea mea 8—10 deputați harnici, ar pute esopera ca cu timp, schimbându-se raporturile între magiari și între noi, să ne vedem reprezentați în parlamentul ungar prin 40—55 de deputați români, căți și după numărul nostru ne compet“.

„Nu credeți Esc. Văstră, că ar fi sosit timpul, ca chiar E. c. Văstră să inițiați lucrul, ca românii să se apropie cu spirit conciliant, de elementul care susține statul, carele în fine într-un stat național magiar nu pôte fi altul decât cel magiar?“

„Eu sum binșor isolat. Întru încercările mele de până aci n'am fost spriginit din nici o parte. Ba m'am și disgustat de multe ori, pentru-că adese-ori mi s'au făut imputări dela locuri prea competente, că cutare și cutare lucru nu este bun, dar cu tôte acestea nu me spriginău nici aceia, cari o puteau face. Nu voiu să me plâng, dar faptă este, că aceia, la cari credeam că pot conta, nici din drépta nici din stânga nu au perseverat“.

„Apoi este și greu să ieși la cale cu o mare parte a conducătorilor românilor de astădi. Ei și-au început rolul sub absolutism, când pentru români erau timpuri mai favorabile în patria asta, și își forméză pretenșiunile și astădi tot după măsurile de atunci. Dar cred, că dacă și nu ađi sau mâne, dar în viitoriul cel mai apropiat se va realiza între magiari și între români un raport bun ce cu toții îl dorim, carele se pôte întemeia numai pe identitatea intereselor dictată de o politică înțeleptă“.

„A conlucra în astă direcțiune mi-am ținut de datorință în trecut și voiu urma și de aci încolo“.

„Am fost destul suspiciunat și calumniat din multe părți, pentru-ca cu atât mai tare se me întărește în credință pentru binele ce-l doresc“.

„N'am ce face, astădi dără nici nu se mai pôte obține un triumf, fără a îndura și neplăceri“.

(Va urma).

Memorandul românilor din Transilvania și Ungaria, către Maiestatea Sa imperială și regală apostolică Francisc Iosif I împărat al Austriei, rege apost. al Ungariei etc. etc.

(Urmare.)

Pentru-că românii, în greaua situațiune, ce li-s'a creat, să nu se pótă ajuta nici ei între ei, guvernul și legislațiunea maghiară nici până ađi, după o viață constituțională de 25 ani, n'au cređut de cuviință a crea o lege privitoare la reuniuni și întruniri publice, ci a rămas, ca guvernul să ia în privință acăsta dispozițiunile lui potrivit cu cerin

țele politice maghiare militante. Astfeliu sub preteeste de nimic guvernul a refuzat românilor încuviințarea cerută de dēnsii spre a înființa reuniuni agricole, ori culturale. Ba chiar femeilor române li-s'a interdis întrunirea în reuniune pur culturală. În același timp reuniuni de maghiarizare, deci asociațiuni cu cel mai agresiv scop, s'au organizat și lucréză sub protecțiunea autorităților publice și în trețin lupta de rassă între deosebitele popóre ale țării.

Maiestate! Noi românii nu dorim decât să putem trăi în bună înțelegere cu toți concetățenii noștri și să putem urma în pace lucrarea noastră culturală și economică. Pētruși de consciința trăinicie și a incoruptibilității nēmului nostru, noi am rīde de silințele zădarnice, pe cari guvernul țării noastre și societatea maghiară, încuragiată de dēnsul, și-le dau spre a ne duce la decadență culturală și economică pentru ca să ne facă accesibili pentru renegarea națională.

Acțiunea guvernului însă și a societății maghiare produce în mod firesc o reacțiune, care se manifestă în tôte sferele vieții și astfeliu atât monarchia, cât și patria noastră mai răstrinsă e ținută în continuă frământare.

Suntem chibzuți, Maiestatea Voastră, suntem iubitori de ordine, leali, îndelung răbdători, dar suntem oameni și nu se pôte să rămānem neatinși, când în fie care ăi suntem provocați, insultați fără de sfielă, loviți în interesele noastre culturale și în cele economice, amenințați în existența noastră națională.

Dovadă despre acăsta amenințare e discursul, cu care președintele a deschis în anul 1883 „Reuniunea maghiară de cultură din Cluș“ ședința de constituire.

Dovadă încă mai învederată sunt cele 25 puncte de comisiunea de o sută a reuniunilor culturale maghiare, în care se dă fără încungiur pe față scopul de a maghiariza tot ceea-ce nu e maghiar în statul ungar. Vēdēnd reacțiunea produsă de acăsta mani festatiune nechibsuită la celelalte naționalități autorii acelor puncte și-au dat, ce i drept, silința de a ascunde tendențele reuniunilor prin explicări și reexplicări; în practica vieții însă s'a dovedit cu prisos adevērul, că în deosebi reuniunea maghiară de cultură din Transilvania a fost înființată și condusă cu scopul, ca aici în Transilvania elementul maghiar, spriginit de guvern și de Maghiarii din Ungaria propriă, să absorbă încetul cu încetul pe români și pe germani în corpul națiunii maghiare; ér ce lelate reuniuni din Ungaria au să lucreze pentru absorbirea românilor, slavilor și germanilor de acolo.

Dovadă practică e înființarea de școle maghiare în comune cu populațiune curat română, cum sunt Rodna, Bucium, ș. a., unde nu erau reclamate de nici o trebuință, de ore-ce acele comune aveau școlele lor confesionale conforme cu prescrierile învățământului.

Dovadă faptul, că sub pretecul, că o mare parte a elementului maghiar din Transilvania s'a românizat, se lucréză cu violență pentru remaghiarizarea multor sate române, cărora li se impune renegarea.

Dovadă, în sfirșit, discursul rostit de președintele consiliului de ministri la 7 Februarie 1892, la Timișoara, în fața alegătorilor săi, cărora le duse: *„Nézetem szerint a hazában lakó idegen ajku nemzetiségűk assimilására és megnyugtására leghelyesebb út az, ha a törvényhozás oly intézkedéseket létesít és a kormány oly módon hajlja végre, hogy a különböző nemzetiségűkhez tartozó honpolgárok ez intézmények általma alatt jól érzézzék magukat. Tegyük meg mindent az ország és annak egyesrészei gyarapodására. Legyen jó, olcsó és igazságos közigazgatás és igazságos szolgáltatás, mert ezek segítségével fog minden erőszak nélkül megvalósulni a nemzetiségi kérdés — és ezért ebben a kérdésben ezen utat szándékozok követni a kormány.“*

Președintele consiliului de ministri consideră deci ca strēine tôte limbile afară de cea maghiară și nu caută în viața statului de cât cel mai potrivit mod pentru asimilarea cetățenilor ce vorbesc în acele limbi strēine. În vederea acestei asimilări au să fie create și executate legile, pentru-ca să se obțină mulțumirea indiviđilor, ér nu a individualităților naționale, cari au să fiā ignorate.

Se pôte ore, ca să nu se revólte în români consciința națională, când ei se vēd tratați, chiar de șeful guvernului, ca strēini și considerați numai drept material de asimilare pentru sporirea poporului maghiar!

Încuragiati de guvern și ajutați în tôte întreprinderile lor de asimilare, concetățenii noștri au devenit încetul cu încetul atât de îndrāsneți și de intoleranți, încât nu mai pot suferi nici o manifestare a vieții naționale române. Astfel în anul 1891, la Cluș, adunēndu-se românii, ca să protesteze contra proiectului de lege privitor la asilele de copii, ei au fost atacați de către publicul maghiar cu petri și insultați în cel mai ordinar mod, fără ca autori-

țiile publice să fi cređut de cuviință a interveni la timp pentru menținerea ordinii. „Reuniunile maghiare de cultură“ nu sunt în adevēr decât organizarea societății maghiare, pentru cea mai agresivă luptă de rassă, care, dacă nu va fi curmată la timp, nu pôte să facă în ultimele ei consecuențe, decât la cele mai mari nenorociri pentru patriă.

(Va urm.)

Cronică.

Arad, 8 Iuliu, n. 1892.

Ole redactor! Nu ni este permis a trece la ordinea ăilei preste evenimente însemnate. Istoriograful trebuie să le înregistreze, chiar și fără se caute la isvorul lor. Atare eveniment ivindu-se și în orașul nostru, mi-iau voie a-l descrie în ceste următoare, fără de vre-un comentariu, ca să-l înregistrați în colōnele prețuitului dv. diuaru, spre orientarea publicului cetitoriu.

Mișcămintele noastre politice, sau culturale, au fost și sunt urmărite cu ochi de Argus din partea binevoitorilor (?) nostri compatrioți magiari. Unde, și când li se oferă numai ocasiunea, ei sciu bārfi și exploata ori și ce afacere de a noastră în favorul lor, sbierând și apelând la rigōrea legi. Bună-ōră dacă se întâmplă cel mai mic inconvenient întru de ale noastre, jidano-magiarii sciu alārma lumea până în cele mai îndepărtate ascunse ale sale.

Legile sustau la noi pentru ca să tragă magiarul partea cea bună, ér românul să fie pedepsit dacă numai se pôte. Legea de naționalități sustă pe papir, dar inspectorii de școle se batjocoresc de școlele noastre. Dacă se propune bine limba magiară în atare școlă confesională, ér celelalte studii sunt chiar neglitate, învățatoriul este lădat, dacă nu remunerat la din contră inspectorul sbiară, că școlă este în deficiență, cere intervenirea legi. Este dară de tot natural să-i fim vēđut pe magiari desperați de câte-ori se făcu vorbă la noi de vre un mișcământ. Prin carele s'ar fi intenționat un paș înainte pre calea desvoltării noastre individuale.

Să nu căutăm după modul ascernerei memorandului, nici după intențiunile, ce le vor fi avut unii și alții cu acea ocașiune. Fapt este, că vecinii nostri s'au necajit, fiind-că au fost conturbați în visurile lor șovinistice chiar pe timpul iubileului. În statele constituționale se pot întâmpla lucruri de aceste, și ideea dreptului permite fie-cărui cetățean să-și descopere plāngerile sale. La noi însă pare-că nu-i stat constituțional, pare-că dreptul este numai utopie, căci sēlbatecii dela Turda însenēză din cauza memorandumului fapte vandalice, distrug locuința și amenință cu mōrtea pre Dr. Rațiu. În țară pretutindenea se fac demonstrațiuni din partea magiaro-evreiilor contra celor ce au fost la Viena; dar nicāiri dōră așa de crude lucruri nu s'au petrecut ca la Arad. Aici, după-ce unii dintre cei-ce au fost cu memorandumul fură insultați pe strade, furia descendenților lui Manciuc și Bendegut a aflat causă gravă, ca să pōtă insulta pre toți românii. Pentru o telegramă nesocotită, adresată din partea alor 26 români de aici lui Dr. Rațiu și contra Telegrafului Român, foile șoviniste „Alföld“ și „Arad és Vidéke“ au provocat pe față ca să se cēră, sau să se ia satisfacție pentru vātēmarea onōrei statului magiar. Provocare directă la estirparea românului! și nime nu întrevine, nici poliție, nici guvern. Românii sunt amenințați în locuri publice, pe strade, ma! chiar în locuințele lor, și haita nu vrea să adōrmă. Că-ce din întâmplare, cu ocașiunea unei atări ofense publice, căți-va elevi români se aflau de față și nu voiră să lase batjocorit pre un profesor al lor; de aici ideea că seminariul diecesan este cuibul relelor, deci acela trebuie sdorbit. Și cuvēntul era să se facă trup! Directorul seminarial A. Hamsea, primind scire despre intențiunile infernale ale cător vagabundii, mai de multe-ori a făcut arētare la poliție, și a rugat-o să fie cu precauțiune, că el nu pôte lua asupra-și răspunderea despre cele ce eventual se vor întâmpla. dar tôte au rēmas firă rezultat. Ba se nu fim nedrepti, că Vineri în 1 Iuliu vicecāpitanul Nyari însoțit de asistență a cercetat seminarul, căci foile locale publicaseră infamia, că studenții sunt întrarmați cu „Flober“, „revolvere“, „bāte cu stileturi“ și câte absurdități d'aldestea. Cercetarea a dovedit, că tôte afirmațiunile au fost minciuni. Credeam, că hețul se va fini cu acăsta; dar în faptă el acum se începe.

Auđind adevăc frații nostri de alt nēm, că seminaristii sunt nepreparați, căci în faptă cine să se pōtă ascepta ca vandalismul să se îndrepteze acum asupra institutelor de învățământ, sēra pe la orele 9½ ca la 2000 de oameni, beți și destrăbalați cu bandă lāngă dēnsii, apar în piața Tökölly și își îndreptă mersul către seminarul diecesan. În strada Sina era un singur pandur, carele vēdēnd mulțimea nu cutēza să vorbēscă un cuvēnt. Directorul

seminarial deduse ordin, ca toți elevii să-și strămute locuințele în chilile de cătră grădină, pentru ca să nu se dea cumva ansă la scandaluri. Cavalerii magiaro-jidani înaintau, cântând, sbierând și strigând, „le az oláhokkal“, „le a hazaárulokkal“, „éljen a magyar!“ Cam vre-o 50 de inși ca avantgardă se aflau deja înaintea seminarului. Când aceștia începură a sparge la ferestă atunci o ploie de pietri îi acoperi ca din senin. Vaiețele vitejilor magiari avură atăta efect asupra gloșailor ce grăbiau după lauri, încât aceștia, abdicând de pofta de a mai demonstra, aflară mai consult să-și caute de drum; și așa din vitejia magiară se alese numai atăta, că seminarul trebuie să-și facă alte ferestă, ér cei ce au fost alduiți de cătră florea cea mănăsă a pietrilor vor trebui să tacă pitic și se suferă în pace, tot insul ceea-ce a căpătat. Furia deveni nedescriptibilă și Sâmbătă dimineața orașul Arad avea o privesce de totului tot iritată. Seminaristii iritați pentru-că au fost atacați în casa lor în puterea nopții pe neașteptate; ér tumultanții necăjiți, că la mulți li se făcă prea mare probă de a strabate la creerii cei infierbentați. Dina de Sâmbătă sêra avea se fie o adevărată di de sânge pentru Arad. De aici apoi omenii cei prevădători, la inițiativa episcopului, aflară cu cale a sista esamenele, cari și așa erau pe gâtenie, a declara anul scolar de terminat și a trâmite pe studenți acasă, ceea-ce s'a întâmplat până sêra la 6 ore, ér seminarul s'a închis. La 3 ore d. am. se dice, că ministrul Szapáry ar fi tãmăiat binisor pe la nasul autorităților civile din Arad, ceea-ce s'a putut constata îndată la 4 ore prin proclamațiunea căpitanului Sarlott cătră populațiunea Aradului, prin care după 8 ore sêra interdice umblarea pe strade.

În sêra spre Duminecă pe toate stradele circulau patrole ér din fortăreță steteau 4 companii gata de plecare. Denique mâncărirea de piele s'a terminat și numai semiții dela „Alföld“ și „Arad és Vidéke“ mai dau câte un strigăt desperat, însă destul de răgușit. — Causa este în cercetare; așteptăm rezultatul, pre care l'potem prevedea, căci astăzi „turcul te bate, turcul te judecă“.

Când atari fapte avem de înregistrat; când nu este de ajuns, că avutul nostru se esplotează pur numai pentru scopuri culturale magiare; când institutiunile noastre culturale devin amenințate cu distrugere în loc să ni le conserve și să ne facă altele, de cari avem foarte mare trebuință; când limba și legea noastră devin amenințate chiar prin legi create în dieta țerei; când — etc. etc.; în vederea tuturor acestor fapte complenite, ore mai pôte cineva spera, că între noi și magiari se va putea îndeplini un compromis atât de mult așteptat și necesar? Eu susțin că nu, până când ei nu vor abdica de utopii, de a face din țările coronei sfîului Stefan „status unius linguae“. Ar fi bine să se treacă magiarii până când mai este timp.

Declarațiune.

Sebeș, 29 Iunie 1892. On. redacțiune! În numărul 141 al „Tribunei“, s'a publicat în numele românilor din Sebeș și jur o declarațiune datată în Lăncrêm, în care se aderă la pașii întreprinși de comitetul central al partidului național și se reprobă ținuta acelor diare române (se înțelege și „Tribuna“), cari sêmână ură și neînțelegere între români și strică causei române.

Nesciind românii din Sebeș, și cred că și cei din jur, nimic despre declarațiunea din Lăncrêm, s'a spedit redacțiunii „Tribunei“ următoarea desmîntire:

Sebeș, 23 Iunie 1892.

On. Redacțiuni a diarului „Tribuna“

Sibiu.

Față de declarațiunea dtto Lăncrêm, 18 Iunie a. c. și publicată în numărul de astăzi al „Tribunei“ în numele românilor din Sas-Sebeș și jur, dar ne-subscrisă de nimenea, binevoiți a publica în numărul procsim al aceleiași foi următoarele:

Atât subscriși, cât și alți români din S.-Sebeș n'au autorizat pe nimenea, cu atât mai puțin pe cine-va din Lăncrêm, să publice în numele lor declarațiunea din cestiune; ba în cercurile românesce de aici nici nu s'a vorbit de o asemenea declarațiune.

Prin urmare declarațiunea din cestiune o declarăm de neadeverată, ér procederea celui, care retras sub tufa Lăncrêmului nu s'a rușinat a publica în numele nostru declarațiuni fără nici o autorizare, de obrasnică.

I. Tipeiu,
protopresbiter.

S. Medean,
preot.

În desmîntirea acêsta s'a spus purul adevăr și s'a protestat contra purtării acelor, cari pentru plăcerea cuiva, în mod neertat și fără scirea românilor de aici au cutezat a scrie declarațiuni în numele acestora, și cari lăsându-se a fi răpiți de curentul nefolositor n'au avut și curagiul a da declarațiunea în numele și cu subscrierile lor.

Cred, că fie-care om are voe liberă să se pronunțe în ori-ce cestiune precum crede că este corect și bine, ér de altă parte fie-care om cu caracter și de bună credință este în drept, ba dator să nu permită nimenui, ca în numele seu, dar fără scirea sa, în mod obrasnic, să facă una și altă declarațiune, așa precum îi vine la socotelă.

„Tribuna“ însă nu crede așa, ea în numărul 144, în loc să publice desmîntirea de mai sus, cu ocotirea adevărului, porecesce pe subscriitorii ei de excepționiști și cu vedită răutate scrie lucruri de cari nici că se amintesc în desmîntire, și nu stau în nici o legătură cu obiectul din cestiune. Să-i fie de bine!

Pentru constatarea adevărului on. redacțiune să binevoiască a publica acestea în „Telegraful român“.

Primiți asigurarea deosebitei mele considerațiuni

Sergiu Medean
preot.

Convocare.

În conformitate cu prescisele §§-lor 14 și 21 din statutele Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, *adunarea generală pentru anul curent se convoca prin acêsta în opidul Blaș pe 7 August st. n. (26 Iuliu st. v.) și zilele următoare.*

Aducând acêsta la cunoscință publică, invităm pe toți membrii Asociațiunii a lua parte în număr cât mai mare la ședințele adunării.

Sibiu, în 7 Iuliu, 1892.

Presidiul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

G. Barișiu,
pres.

Dr. I. Crișianu,
secretar II.

Fundațiunea Ioan Popescu.

În fundațiunea „Ioan Popescu“ au intrat următoarele contribuii binevoale:

Translatuș 886 fl. 59 cr.
E. Cibu, paroch, Daia, 1 fl., A. Cibu, învățătoriu, Daia, 1 fl., S. Ispâr, primar, Daia, 1 fl., N. Bena, paroch, Cióra, 1 fl., E. Savu, capelan, Cióra, 1 fl., N. Vule, învățătoriu, Petrifalciu 1 fl., P. Goja, paroch, Loman, 1 fl., N. Filimon, învățătoriu, Loman, 1 fl., V. Pop, învățătoriu, Săsciori, 1 fl., S. Ghibu, paroch, Pianul de sus, 1 fl., V. Óna, capelan, Pianul de sus, 1 fl., V. Dura, învățătoriu, Pianul de sus, 1 fl., D. Lăncrăjan, învățătoriu, Pianul de sus, 1 fl., V. Dobre, paroch, Capelna, 1 fl., Ioan Magda, paroch, Drumbariu 1 fl., Ioan Patachi, paroch, Berghin 1 fl., Ioan Păscu, învățătoriu, Vinograd, 1 fl. I. Dobre, învățătoriu, 50 cr. — Suma totală 904.09.

Varietăți.

* (Edificiul tipografiei archidieceșane.)

Măreț și frumos s'a ridicat în locul vechiu al tipografiei archidieceșane, noul edificiu cu un front în strada Măcelarilor, ér cu altul în strada Poplăcei. Alt edificiu zidit cu mai mult gust și mai frumos nu se ridică în Sibiu. El va rămâne o mărturie mândră a înțelepciunii comisiunei administrative și o dovadă a abnegațiunei și zelului Escelenței Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, președintele comisiunei, carele a stăruit atât de mult de s'a ridicat acest edificiu, o podobă orașului Sibiu și a bisericei noastre.

Acesta e primul număr al diarului nostru tipărit în nouăle localități din palatul tipografiei, unde s'a aședat tipografia archidieceșană.

Cugetele noastre tocmai în aceste momente strabat un lung drum în trecutul tipografiei noastre.

Inițiată în timpuri grele, în timpuri critice pentru dezvoltarea noastră culturală, aședată în o casă mică, strêmă și scundă, tipografia noastră a mers înainte, s'a perfecționat, pas de pas a ținut sêmă de spiritul timpului, și ea în prestațiunile sale aji ocupă locul prim între tipografiile din Sibiu.

Localul, în care s'a aședat ea, corespunde escelentelor ei prestațiuni, numelui ei celui bun, și aji tipografia noastră lucră într'un palat, care ar face onore ori-cărei tipografii din capitală.

Paralel cu tipografia e pusă în aceleași condițiuni și librăria archidieceșană, și e aproape de realizare o organizare a ei, care o va pune pe o tréptă cu cea mai bine organizată librărie, ca ambele cu puteri nouă, cu un nou avânt se lucre pentru binele bisericei noastre, pentru binele poporului român.

* (Înceheerea anului scolar la seminarul pedagogico-teologic). După serviciul divin săvârșit în biserica din Sibiu-cetate, și după ru-

găciunea de mulțămă cetită de P. O. D. protopresbiter Ioan Papiu, elevii seminarului adunându-se în sala cea mare a seminarului au ascultat vorbirea plină de învățători folositoare și practice a P. O. D. director seminarial Ioan Hannia. După acêsta vorbire ascultată cu pietatea cuvenită li s'au împărțit calculii, și elevii seminariali, cari precum s'a vădut, au dovedit și în anul acesta multă diligență și zel, au părăsit seminarul, unii pentru totdeauna, ducând poporului în mijlocul căruia vor trăi învățăturile primite, ér alții pentru a se reîntorce după o recreare de două luni, spre a-și completa studiile.

(† Dr. Absolon Todea). În mormântarea regretatului fost advocat și asesor consistorial Dr. Absolon Todea, după cum ne informă un amic al nostru, — s'a făcut cu mare pompă, corăspundătoriu vredniciei acestui bun bărbat al bisericei noastre. La înmormântare a celebrat părintele protopresbiter al tractului Reghin, Galacteon Șagău, care a rostit o cuvântare funebrelă foarte doioasă, în care schițând viața defunctului, a arătat meritele lui pentru biserica și națiune. Afară de acêsta s'au mai ținut încă trei vorbiri, în cari s'au arătat vrednicia acestui bărbat, și pierderea cea mare, suferită cu deosebire de românii din giurul Reghinului prin trecerea lui din viață.

Testamentul dînsului a putut surprinde pe mulți, cari nu au cunoscut inima cea nobilă a acestui bărbat, nu ne-a surprins însă pe noi, cari am știut ce avem, până l'am avut în viață, și ce am pierdut prin mórtea lui.

De erede universal a instituit pe cele trei fice ale sale.

A făcut o fundațiune de 10,000 fl. pentru stipendii, și o a pus în mâinile consistoriului nostru, carele o va administra după normele statorite pentru asemenea fundațiuni în biserica noastră.

A fost bun, nobil în viață, și la mórtea sa s'a arătat mai nobil, mai mare, de cum l'a cunoscut lumea.

Dumnezeu să-l așede în sinurile lui Avram, și să-i dea vecinică odichnă, căci în scurta viețuire aici pe pământ odichnă înzădar a căutat!

(Necrolog) **Ioan Dobrea**, învățător de 31 de ani la școla normală gr.-or. din Brașov, membru al reprezentanței comunale, al reuniunei de cântări și gimnastică române, al reuniunei învățătorilor gr. or. al meseriașului român, al reuniunei Carpaților, secretar al reuniunei vîduvelor române a încetat din viață aji dimineața la 3½ ore după un morb îndelungat în anul al 51 al vieței sale.

Despre acêsta pierdere ireparabilă încunoscînciînteză jalnica sa soție Elisabeta Dobrea născ. Nicolau, cu ficea sa Maria în numele lor și al tuturor rudeniilor, pe toți amicii și cunoscuții reposatului. Ceremonia funebrelă a avut loc Sâmbătă la 27 Iunie c. (9 Iulie) 1892 la 3 ore p. m. Conductul a pornit dela locuința sa, strada Castelului Nr. 49, și rămășițele pămîntesci s'au depuns spre eternă odihnă în cimitirul gr. or. din Gróver.

Brașov, 25 Iunie (7 Iulie) 1892.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvîntată!

— **Nicolau Diamandi** și **Iosif Diamandi** ca fii, **Nicolau Zsiga** cu soția ca frate, în numele lor și al numeroșilor consăngeni cu inima frântă de durare anunță, că iubita și neuitata lor mamă, respective soră și consăngենă **véd. lui Nicolau Diamandi născ. Anna Zsiga** astăzi în anul etăței 63, după suferințe îndelungate și-a dat nobilul suflet în mâinile creatorului. Rămășițele pămîntesci se vor astruca, după ceremoniele sevrșite în biserica gr. or. din loc, în 9 Iulie înainte miadădi la 10 ore în cimitirul gr. or. din loc.

Oradea-mare, 7 Iuliu 1892.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvîntată!

* Junimea studiosă rom. din Mercurea și jur are onore a ve invita la „Petrecerea cu joc“ ce se va aranja la 20 Iuliu (1 August) 1892 în sala hotelului „Roșu“ din Mercurea. Venitul curat e destinat pentru biblioteca școlei greco-orientale din Mercurea. Începutul la 7½ ore sêra.

Prețul de intrare: pentru familie 1 fl. 50 cr.; pentru persoană 80 cr.

Oferte maritimose se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe cale publică.

Comitetul arangiatoriu.

* Licitatiune.) Atragem atențiunea publicului nostru asupra condițiunilor de licitațiune pentru lucrări la institutul de alienați de aici, cari se publică în numărul de aji al diarului nostru.

Loterie.

Sâmbătă, în 9 Iuliu, 1892.

Budapesta: 75 6 64 3 37

Mercuri, în 13 Iuliu, 1892.

Sibiu: 51 18 71 82 90

Nr. 1047.

[91] 2—2

CONCURS.

Din fondul stipendial al comunei Reșinari sunt de conferit pe anul scol. 1891/92 următoarele stipendii, pentru cari prin această se escrie concurs cu termin până la 26 Iuliu 1992 st. n.:

- a) (4) patru stipendii à 31 fl. 50 cr.
- b) (3) trei stipendii à 100 fl. — „
- c) (1) un stipendiu à 100 fl. — „
- d) (2) două stipendii à 150 fl. — „
- e) (1) un stipendiu à 250 fl. — „
- f) (1) un stipendiu à 300 fl. — „

Reflectanții la aceste stipendii au să întrunescă următoarele condițiuni, cari sunt provădute în statutele existente și anume:

1. Cei ce reflectează la stipendiile de sub lit. a), b), d), e) și f); că ambii sei părinți sunt născuți reșinari, că acestia pe timpul născerei competenței au locuit precum și de present locuiesc în Reșinari, dacă se mai află în viață.

2. Că sunt da naționalitate română și

3. de religiune gr. or.

4. Cei ce reflectează la stipendiul de sub lit. c) pe lângă condițiunile principale de sub punctul 1 și 2 au să dovedescă, că sunt de religiunea gr. cat.

Cei ce reflectează la vre un stipendiu de sub lit. a) au pe lângă condițiunile de sub punct 1, 2 și 3 să mai documenteze, că au absolvat vre o clasă dela vre-un gimnasiu sau scolă reală inferioară cu succes bun și de present continuă studiile

Cei ce reflectează la vre un stipendiu de sub lit. b) și c) au pe lângă condițiunile de sub punct 1, 2, și 3 și event. 4 să mai documenteze, că au absolvat vre un gimnasiu inferior sau scolă reală inferioară, și de present se află — sau se declară că va continua studiile — la vre un institut acestora superior.

Cei ce reflectează la vre un stipendiu de sub lit. d) pe lângă condițiunile de sub punct 1, 2 și 3 au să mai documenteze, că au absolvat vre-un gimnasiu superior și a depus esamenul de maturitate cu succes bun și că sunt de present sau se declară, că sunt determinați a asculta studiile juridice sau teologice în monarhia austriacă.

Cei ce reflectează la vre un stipendiu de sub lit. e) și f) au pe lângă condițiunile de sub punct 1, 2, și 3 a mai dovedi, că au absolvat gimnasiul superior, au depus cu succes bun esamenul de maturitate și sunt de present — sau se declară a continua studiile — la vre o facultate juridică, ori academie montană și silvanală afară de Transilvania.

Cu întrelăsarea studiilor încetă și solvirea stipendiilor.

Acei studenți, cari pretind vre un ajutor și pe mai departe, au de a arăta în scris în termen de 30 zile dela încheierea anului scol, că sunt rezoluți a se prepara la esamenile rigoroase și cer ținerea stipendiilor.

Impărțirea acestor stipendii se referă și la anul scol. 1892/93, la cari competenții au să-și acludă testimoniile anului scol. 1891/92.

Reșinari, în 25 Iunie, 1892.

Primăria comunală.

Nr. 416.

[94] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroch în parochia vacantă de a III-a clasă din Șelimber, în sensul preagratișiei rezoluțiuni consistoriale dto 18 Martiu a. c. Nr. 1717, B. se escrie

concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în fôia „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: Venitele din porțiunea canonică din birul în naturale și din stolă; cari tôte la olaltă computeate după un calcul mediu al celor cinci ani din urmă dau suma de 340 fl.

Cei ce doresc a reflecta la acest post au a-și așterne suplicile de concurs adresate sinodului parochial din Șelimber instruite cu documentele cerute în sensul normelor în vigore la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tracului Sibiu.

Sibiu, 5 Maiu, 1892.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu,
protopresbiter.

Nr. 233.

(96) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroch de clasa a III-a din comuna Băița se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 439 fl.

Concurenții au a-și subșterne petițiunile lor, instruite conform normelor din vigore, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterial.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Zărandului.

Brad, 9 Iunie, 1892.

Vasilu Damian,
protopresbiter.

Nr. 208.

(97) 2—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroch din parochia de clasa a III-a Stăniș de jos se publică al treilea concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din suma totală a venitor de 401 fl. adică 200 fl. 50 cr.

Concurenții au a-și subșterne petițiunile instruite conform normelor din vigore, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterial.

În conțelegere cu comitetul parochial oficiul protopresbiterial gr. or. al Zărandului.

Brad, 20 Maiu, 1892.

Vasilu Damian,
protopresbiter.

Nr. 394.

(98) 2—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochia de clasa a III-a Șartăș, protopopiatul Lupșei, în sensul rezoluțiunei Prea venerabilului consistoriu archidieceșan dto 26 Martiu a. c. Nr. 2164 B. 1891 se escrie al doilea concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 350 fl.

Din ce constau aceste venituri interesatii se vor pute informa mai deaprobe dela oficiul parochial respectiv sau dela oficiul protopresbiterial subsemnat.

Doritorii de a compete la acest post au a-și așterne cererile concur-

suale instruite în sensul Stat. org. și a regulamentului pentru parochii, subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul prefipt.

Ofenbaia, în 9 Iunie, 1892.

Oficiul protopresbiterial al Lupșei în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 308.

[92] 3—3

CONCURS.

Spre conferirea stipendiilor devenite în vacanță din „fundatiunea lui Gozșdu” pe anul scolastic 1892/3 pentru studiile dela facultățile mai înalte, se escrie concurs sub următoarele condițiuni:

a) concurenții să documenteze cu documente originali sau autenticate, că sunt fii de cetățeni ungari și se țin de biserica ortodocșă orientală română, și studiază la vre-un institut public din patriă cu succes bun, și că nu sunt în stare a se susține la studii din averea proprie sau a părinților lor;

b) cei-ce vor să studieze la vre un institut afară din patriă, au să și motiveze pe deplin această necesitate ca să li se esopereze concesiunea ministerială;

c) petițiunile instruite cu tôte documentele necesari sunt a se adresa la reprezentanța fundatiunei lui Gozșdu (Budapest, király utca 13) până la 1 August a. c. cāl. n.

Cu această ocaziune se provacă fostii stipendiști, că până la 1 August a. c. n. să arete rezultatul studiilor din anul scolastic 1891/2 că altcum li se va sista stipendiul.

Din ședința reprezentanței fundatiunei lui Gozșdu ținută la 15—23 Martiu 1892.

Estradat prin

George Szerb,
notariu.

Nr. 270.

[95] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor de învățatori la scola noastră confesională gr. or. română din Porcești, protopresbiteratul gr. or. al Avrighului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în fôia „Telegraful Român.”

Postul de învățatoriu primariu este împreunat cu un salariu anual de 300 fl. v. a., solviți în rate lunare din cassa bisericeii.

Postul de învățatoriu secundariu, este împreunat cu un salariu anual de 200 fl. v. a., solviți din cassa bisericeii.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi să-și subșternă cererile concursuale instruite conform legilor în vigore la subsemnatul oficiu protopresbiterial în Avrigh (posta Avrigh Felek, Szebenmegye) până la termenul susindicat.

Dela concurenții la postul de învățatoriu primariu se mai cere să fie apți a conduce cu pruncii de scolă cântările liturgice în biserică Duminecă și sârbătorea.

Avrigh, 3 Iunie, 1892.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Porcești.

Oficiul protopresbiterial gr. orient. al Avrighului.

Ioan Cădea,
protopresbiter.

Sz. 2017/1892 polg.

[99] 1—3

Hirdetmény.

A sz. rudályi határtagositási ügyben az előmunkálatok megkezdése, nevezetesen a képviselőt rendezése, a működő mérnök megválasztása és a költségelőirányzat elkészítése végett határidőül **az 1892 évi Augustus 4 napjának délelőtti 9 óráját** Sz. Rudály község házához tűztem ki, mikorra az összes érdekelteket azzal idézem meg, hogy a felek elmaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Erzsébetváros 1892-évi Junius hó 24-én.

Baró Apór Zoltán,
eljáró bíró.

Sz. 2262/1892, Urb.

[100] 1—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, hogy Kiskund község határa általános tagosításának megengedhetősége iránt Baró Apór Zoltán kir. törvényszéki bíró vezetése alatt megtartandó tárgyalás határidejül **az 1892 évi augusztus hó 10-ik napjának d. e. 9 órája** Kiskund község irodájába tűztem ki, mikorra a község összes birtokosai azzal idéztetnek meg, hogy a meg nem jelenők úgy tekintetnek, mint a kik a tagosításba beleegyeznek s hogy a kérvény első példányát ezen kir. törvényszéknél betekinthetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1892 évi junius hó 25-én tartott üléséből.

Vén András,
elnök.

Széplaki,
jegyző.

Sz. 2016/1892, polg.

[101] 1—3

Hirdetmény.

A sz. újfalusi határtagositási ügyében az előmunkálatok megkezdése nevezetesen a képviselőt rendezése, a működő mérnök megválasztása és a költségelőirányzat elkészítése végett határidőül **az 1892 évi augusztus 5-nek délelőtti 8 óráját** Sz. Újfalu község házához tűztem ki, mikorra az összes érdekelteket azzal idézem meg, hogy a felek elmaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Erzsébetváros, 1892 Junius hó 24-én.

Baró Apór Zoltán,
eljáró bíró.

Sz. 3781/892, polg.

[102] 1—3

Hirdetmény.

A mikesfalvi határtagositási ügyben az előmunkálatok megkezdése, nevezetesen a képviselőt rendezése, a m. mérnök megválasztása és a költségelőirányzat elkészítése végett határidőül **az 1892 évi augusztus 13 napjának délelőtti 9 óráját** Mikesfalva községébe a falusbíró lakására tűztem ki, mikorra az összes érdekelteket azzal idézem meg, hogy a felek elmaradása a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja.

Erzsébetváros 1892 évi junius hó 24.

Baró Apór Zoltán,
eljáró bíró.

Ad. 1328/1892.

[103] 1—3

Árlejtési hirdetmény.

A nagyszebeni m. kir. orsz. tébolydában 1892. évi **Julius hó 20-án délelőtti 10 órakor** a következő árlejtések fognak tartatni:

1. az 1893 évi január 1-től december 31-ig szükséges tábbeli munka;
2. az 1892/3 ik évi téli időszakban szükséges 1640 azaz egyezer hatszáznegyven köbméter bukk tűzifa;
3. az 1893 évi január 1-től december 31-ig teljesítendő üveges munka;
4. az 1893 évi január 1-től december 31-ig szükséges kenyér és zsemlye szállítása, végül;
5. az intézet pöczegődreinek tisztítása az 1893 évi január 1-től—1895 évi december 31-ig tartó három évi időszakban.

Mire vállalkozni óhajtók oly megjegyzéssel hivatnak fel, hogy az ezen árlejtésekre vonatkozó részletes feltételek a „Budapesti Közlöny” folyó évi 145, 146 és 147 számaiban, valamint az intézeti gondnoki irodában — a rendes hivatalos órákban megtudhatók.

Nagyszeben, 1892 julius 9 én.

Magy kir. orsz. tébolyda igazgatóság.